

Abstrakt

První část práce zkoumá vliv devizových rezerv na makroekonomické proměnné pomocí vektorových autoregresí na vybraném vzorku zemí. Výsledky naznačují ekonomicky relativně výrazný vliv na spotřebu domácností a investice pro Brazílii, Chile, Argentinu a Indonésii, naopak pro Filipíny a Jižní Koreu se vliv zdá velmi slabý. Existuje ovšem nejistota ohledně robustosti a stability vztahu v čase a studovaný vztah by si zasloužil budoucí zkoumání.

Druhá část práce se zabývá správou devizových rezerv a jejím cílem je prozkoumat, zda by dlouhodobá správa rezerv Singapurskou Měnovou Autoritou, jejíž součástí je generovace pravidelého příspěvku do vládního rozpočtu, mohl být variantou pro další centrální banky. S ohledem na výraznou podobnost cíle je použito srovnání s velkými americkými univerzitními fondy a diskuze naznačuje, že z tohoto srovnání plynou zajímavé poznatky ohledně alokace aktiv. V praxi lze však očekávat, že omezení plynoucí z velikosti investičních portfolií společně s vyššími nároky na expertízu mohou mít za následek nižší stabilitu výnosnosti portfolia. S ohledem na specifický charakter centrální banky jsou diskutovány tři potenciální hrozby pro nezávislost centrální banky: zodpovědnost za správu portfolia, rizika pro jmění centrální banky a problém "kvazifiskální dominance". Z toho vyplývá vhodnost sdílené zodpovědnosti za správu portfolia mezi centrální bankou a vládou, nutnost trvalého zadržení určitého procenta zisku ("equity buffer") a potřeba striktních pravidel pro nakládání s výnosy. Za těchto podmínek není tento cíl v rozporu s tradičními cíly centrální banky.

Klasifikace JEL E21, E22, E44, E58, F31, G11, G15

Klíčová slova centrální banky, měnová politika, devizové rezervy, investiční management, VAR model, spotřeba, investice
Měly by se centrální banky snažit generovat zisk ze svých devizových rezerv?